

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23087/2024
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Јоксић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Гавриловић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизијама тужиле и ВВ из ..., чији је пуномоћник Милош Миховиловић, адвокат из ..., изјављеним против решења Вишег суда у Београду Гж 13816/24 од 27.06.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизије тужиле изјављена против решења Вишег суда Београду Гж 13816/24 од 27.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија ВВ из ... изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 13816/24 од 27.06.2024. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 9399/2015 од 19.03.2024. године, одбачен је предлог тужиле за понављање поступка од 09.02.2024. године.

Виши суд у Београду је решењем Гж 13816/24 од 27.06.2024. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу тужиле и потврдио решење Првог основног суда у Београду П 9399/15 од 19.03.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења тужила и ВВ су изјавили благовремене ревизије због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење у смислу одредбе члана 408. у вези члана 420. став 5. и 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да је ревизија тужиле неоснована, док је ревизија ВВ, недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Првог основног суда у Београду П 9399/15 од 22.12.2015. године, утврђено је да је тужени сметао тужиљу АА из ..., у државини простора који она користи као терасу стана број 1, у високом призмељу зграде број .., III улаз у ... улици у Београду, на начин наведен у тој пресуди. Допунским решењем Првог основног суда у Београду П 9399/2015 од 20.05.2019. године, одбијен је захтев тужиље којим је тражила да суд донесе допунско решење о трошковима поступка и обавезе туженог да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 268.750,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате. Допунским решењем истог суда П 9399/15 од 24.02.2020. године, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка – састава жалбе од 12.02.2016. године исплати износ од 12.000,00 динара. Решењем Вишег суда у Београду Гж 9580/20 од 16.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 9399/15 од 20.05.2019. године. Ставом другим изреке, преиначено је решење Првог основног суда у Београду П 9399/2015 од 24.02.2020. године па је обавезана тужиља да туженом ББ исплати на име трошкова парничног поступка износ од 24.000,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове поступка по жалби у износу од 6.000,00 динара. Предлог за понављање поступка, тужиља је, преко пуномоћника поднела 09.02.2024. године из разлога прописаних одредбом члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку (пропуштање достављања). Правноснажним решењем Првог основног суда у Београду П 9399/2015 од 20.05.2024. године, одбијен је, као неоснован, предлог ВВ од 07.05.2024. године, за мешање на страни тужиље у поступку по ванредном правном леку.

Нижестепени судови су предлог тужиље за понављање поступка од 09.02.2024. године, одбацили, јер је поднет неблаговремено по протеклу прописаним одредбом члана 428. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је решење Вишег суда у Београду Гж 9580/20 од 16.07.2020. године, пуномоћник тужиље примио 21.09.2020. године, па је прошао рок од 60 дана у ком је тужиља имала могућност да, благовремено, поднесе предлог за понављање поступка.

По оцени Врховног суда, одлука нижестепених судова је правилна.

Одредбом члана 426. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку прописано је да се поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може, по предлогу странке поновити, ако је странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања било онемогућено да расправља пред судом. На основу одредбе члана 428. став 1. тачка 1. истог закона, предлог за понављање поступка подноси се у року од 60 дана и то у случају из одредбе члана 426. став 1. тачке 1. и 2. Закона о парничном поступку од дана када је одлука достављена странци.

Имајући у виду да је решење Вишег суда у Београду Гж 9580/20 од 16.07.2020. године, пуномоћнику тужиље достављено 21.09.2020. године, следи да је правилан закључак нижестепених судова да је предлог за понављање поступка који је она

поднела 09.02.2024. године, неблаговремен у смислу одредбе члана 428. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку.

Наводима ревизије тужиље о томе да у конкретном случају није протекао објективни рок од 10 година од дана достављања правноснажне одлуке, прописан одредбом члана 428. став 4. Закона о парничном поступку, не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке. Објективни рок прописан том одредбом Закона примењује се када нема могућности за одлучивање применом субјективног рока, што овде није случај имајући у виду да је тужиљи правноснажна одлука о трошковима поступка достављена 21.09.2020. године, па је, протекао субјективни рок у ком је она имала могућност да благовремено поднесе предлог за понављање поступка.

На основу одредбе члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће Врховни суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд, на основу одредбе члана 413. истог закона.

Ревизија трећег лица ВВ је недозвољена јер он није овлашћен за подношење ревизије пошто није странка у поступку, у смислу одредбе члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, нити је стекао својство умешача у овој парници, имајући у виду да је његов предлог за мешање на страни тужиље одбијен правноснажним решењем Првог основног суда у Београду П 9399/2015 од 20.05.2024. године, па он није у могућности, у смислу одредбе члана 216. став 2. и 219. став 2. Закона о парничном поступку, да поднесе ревизију у овом поступку.

На основу одредбе члана 413. у вези члана 420. став 1. и став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставом другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**